

RUSZIN NÉPBALLADÁK

A VÁNDORLÓKKAL ÚTNAK INDULÓ LÁNYT CSÁBÍTÓI MEGÉGETIK

*Falu szélén kocsmá,
benne zeng az ének,
ottan mulatoznak
három jövevények.*

*Addig csalogatták
mindenféle jókkal,
nyeregbe szállt, elment
a víg utazókkal.*

*– Akinek lánya van,
rája jól vigyázzon,
napszállta után a
kocsmába ne járjon,*

*Egyik tölti a bort,
a másik meg issza,
harmadik a lován
nyergét igazítja.*

*Mikor nem volt kedvük
már a vándorláshoz,
dús bajánál megkötötték
nyergő sudarához.*

*mert mind megfizeti
jókedvének díját,
sok leány bagyta ott
szűzi koszorúját.*

*– Jöjj velünk, te szép lány,
légy az útitársunk!
Akár a jó anyád,
rád mi úgy vigyázunk.*

*Ég a fenyő, lángol,
szemét a füst marja,
a szegény leánynak
szóra nyílik ajka:*

A LAKODALOMBAN MEGRONTOTT LÁNY

*– Hol jártál az éjjel,
édes leánykám?
– Víg lagziban voltam,
bajnalig mulattam,
drága jó anyám.*

*– Kivel mulattál ott,
édes leánykám?
– Az én kedvesemmel,
gyűrűs jegyesemmel,
drága jó anyám.*

*– Mivel takarjunk le,
édes leánykám?
– Legyen két szál rózsza
szemem borítója,
drága jó anyám.*

*– Mivel etettek meg,
édes leánykám?
– Két sült halat ettem,
ízét sem éreztem,
drága jó anyám.*

*– Ki kísért hazáig,
édes leánykám?
– Várt rám az én rózsám
kis pej lova hátán,
drága jó anyám.*

*– Ki vigyen sírodba,
édes leánykám?
– Akit én szerettem,
az vigyen ki engem,
drága jó anyám.*

*– Mi volt pobaradban,
édes leánykám?
– Vörös színű löre,
fáj a szívem tőle,
drága jó anyám.*

*– Ugye, nem hagysz még itt,
édes leánykám?
– Végórámat érzem,
koporsóm is készen,
drága jó anyám.*

*– Hull a könnyem érted,
édes leánykám.
– Ültess rám virágot,
én a másvilágot
járom már, anyám.*

*– Hová ültettek le,
édes leánykám?
– Pompás terítékbe,
szerelmes legénybe,
drága jó anyám.*

*– Mibe öltöztessünk,
édes leánykám?
– Selyembe, bársonyba,
szűzi koszorúmba,
drága jó anyám.*

FORDÍTOTTA:
VÁRI FÁBIÁN LÁSZLÓ